

ת"פ 49612/11/13 - מדינת ישראל נגד אמנון כספי, זכריה שנפר, שי בוצר, אלכסנדר פונומרנקו - נידון

בית משפט השלום בקריית שמונה

ת"פ 49612-11-13 פרקליטות מחוז צפון- פלילי נ' כספי ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני
בפני כבוד השופט ניר מישורי לב טוב
המאשימה מדינת ישראל
נגד הנאשמים
1. אמנון כספי
2. זכריה שנפר
3. שי בוצר
4. אלכסנדר פונומרנקו - נידון

החלטה

1. בפני בקשה לעיון חוזר בהחלטה שניתנה ביום 21/8/15 במסגרתה נדחתה טענת נאשם 1 כי יש לזכותו בעילה של "אין להשיב לאשמה".

2. ב"כ הנאשם 1 הגיש בקשתו לעיון חוזר מפאת העובדה כי החלטת בית המשפט ניתנה בטרם חלפה תקופת 7 הימים בהם היה רשאי להגיב בהתאם להחלטה מיום 14/7/15, ב"כ המאשימה לא העבירה העתק מתגובתה לעיון ב"כ נאשם 1 וכן כי ב"כ המאשימה העלתה לראשונה טענות אשר לא היה בידו להגיב בגין במסגרת הבקשה עצמה.

3. מעיון בהחלטתי מיום 14/7/15 עולה כי אכן ניתנה תקופה של 7 ימים לב"כ נאשם 1 ליתן תגובתו לתגובת המאשימה ומשניתנה החלטת בית המשפט בטרם חלפה תקופה זו מצאתי כי יש מקום לדון בבקשה לעיון חוזר (משקיבלתי טענת ב"כ נאשם 1 כי טרם חלפה התקופה למתן תגובה) ואיני מוצא מקום לדון בטענת ב"כ נאשם 1 בגין קבלת תגובת המאשימה).

4. טענותיו העיקריות של ב"כ נאשם 1 בבקשה לעיון חוזר :

א. חובות בענייני בטיחות מכוח תקנות הבטיחות בעבודה מוטלות על מבצע הבניה באופן בלעדי.

ב. המאשימה לא התייחסה לאי רישום נאשם 3 במרשם הקבלנים.

- ג. עדי התביעה העידו כי נאשם 1 רק הצביע על מקום העבודה על פי צרכי הרפת ותו לא.
- ד. האשמת נאשם 1 בכך שלא וידא בחתימת ההסכם הסדרת חובות הצדדים לא מיוחסת לנאשם 1 בכתב האישום.
- ה. ברור כי אין קשר בין אי חתימת ההסכם לתאונה המצערת.
- ו. נאשם 1 מעלה טענות כנגד גירסת נאשם 2 וטוען כי לא ניתן בה בעת לאמץ עדותו כנגד נאשם 1 ויחד עם זאת לדחותה.
- ז. נאשם 1 אינו בעלי הקרקע ולכן יש להאשים מנהלי האגודה השיתופית ואיתן שדה.
- ח. טענת המאשימה כי לא ניתן לדעת חלקו של כל נאשם ואחריותו מופרכת בשלב בו הסתיימה פרשת התביעה.
- ט. עובדת היות קבלן נוסף לא עלתה בשלב החקירה ולא בעדויות העדים.

דין והכרעה :

1. בתאריך 21/8/15 ניתנה החלטתי בבקשת נאשם 1 לזכותו בעילה של "אין להשיב לאשמה" (להלן: "ההחלטה"). לאחר שעיינתי בבקשה, בתגובת המאשימה, בהחלטה שניתנה בבקשה ובתגובת נאשם 1 כאמור לעיל מצאתי כי אין בטיעוני נאשם 1 בתגובה כדי לשנות מהחלטתי מיום 21/8/15 הדוחה הבקשה וזאת מהטעמים שיובאו בתמצות כדלקמן :

א. כפי שקבעתי בהחלטה קיימות ראיות לכאורה בשלב זה כי פעלו במקום יותר מקבלן אחד, עובדה לכאורה המטילה על מזמין העבודה, קרי נאשם 1 את האחריות לקיום הוראות הבטיחות כאמור בתקנות הבטיחות. במידה ויקבע בהכרעת הדין לאחר שמיעת פרשת ההגנה כי הראיות לכאורה ישתכללו כדי ראיות להרשעה לא מן הנמנע כי האחריות לקיומן של תקנות הבטיחות תוטל על המזמין ועל נאשמים אחרים שפעלו לכאורה כשלוחיו לצורך ביצוע הבנייה.

ב. לא מצאתי בשלב זה כי אי רישום נאשם 3 במרשם הקבלנים מהווה ראיה לכאורה מרכזית להוכחת אשמתו של נאשם 1 בגין המיוחס לו וכך נראה כי גם עמדתה של ב"כ המאשימה. אין בעובדה זו כדי להביא לכרסום בראיות לכאורה הקמות כנגד הנאשם 1 כפי שעמדתי עליהן בהחלטה אלא לכל היותר אינה מוסיפה עליהם.

ג. טענתו של נאשם 1 כי רק הצביע על מקום העבודה אינה מפחיתה מן הקביעה בהחלטה כי מבלי לקבוע מסמרות בשלב זה ובטרם העריך בית המשפט מהימנות גירסתו של נאשם 4 כפי

שנמסרה כעד תביעה במשפט ובטרם נשמעה עדותו של נאשם 1, נשמעה עדותו של נאשם 4 כי נאשם 1 היה מעורב בדרך זו או אחרת כמנהל הרפת בביצוע עבודות הבניה באופן שקבע מיקום העבודה ומעורבות זו באם יקבע כי יש לה תמיכה בראיות הצדדים, עשויה להצביע בנסיבות מסוימות על קיומה של חובת זהירות מושגית וקונקרטית כלפי העובדים באתר בכלל והמנוח ז"ל בפרט.

ד. בסעיף 10יא' לכתב האישום נרשם כי "הנאשמים 1 ו-2, העבירו את ביצוע העבודה לנאשם 3, ולא דאגו לוודא כי הוא ממלא אחר הדרישות שהוטלו עליו על פי ההסכם ועל פי הדין."

מעיון בהודעות נאשמים 1,2 עולה כי קיימת מחלוקת בין שני הנאשמים בדבר האחריות שהוטלה על נאשם 2 בידי נאשם 1 והדרושה ליבון עובדתי. מכאן כי לא ניתן לומר באופן נחרץ כפי שעשה ב"כ נאשם 1 בתגובתו כי המאשימה אינה מאשימה נאשם 1 כי לא דאג לקביעה בהסכם שתגדיר חובות הצדדים שכן סוגיה זו הינה במחלוקת בין נאשמים 1,2. בשעה שבית המשפט מוצא בעדות נאשם 2 ראיה לכאורה לאחריותו של נאשם 1 ובאם תתקבל גרסת נאשם 2 כמהימנה בנקודה זו עשויה להפוך ראיה זו לראיה מרשיעה בעניינו של נאשם 1 רשאי בית המשפט להרשיע נאשם 1 בתנאים מסוימים גם אם לא נטען באופן מפורש בכתב האישום כי רשלנות נאשם 1 מתבטאת גם בדרך זו. קביעה זו יפה לכלל הטענות שהעלה נאשם 1 בתגובתו בגין ייחוס רשלנות בתגובת המאשימה שאינה כלולה בכתב האישום.

ה. קיימות ראיות לכאורה כי עריכת הסכם אשר היה מעגן אחריות נאשם 2 ונאשם 3 בתחום הבטיחות היה עשוי למנוע התאונה הטראגית. קביעה זו נסמכת על הגיון בריא וניסיון חיים, במיוחד על רקע הודעת נאשם 2 כי לא מונה כאחראי בנושא הבטיחות בעבודה מטעם נאשם 1.

ו. בתיק ראיות לכאורה כאמור בהחלטה כנגד נאשם 1 ואף קבעתי קביעה דומה בהחלטת בבקשת נאשם 2 לזכותו בעילה של "אין להשיב לאשמה" מיום 23/8/15. לאור העובדה כי עסקינן בבחינת ראיות לכאורה ובטרם קבע בית המשפט ממצאי מהימנות ומשכך הם פני הדברים, מהווה עדות נאשם 2 ראיה לכאורה בעלת פוטנציאל מרשיע כנגד נאשם 1 באם תאומץ על ידי בית המשפט בהכרעת הדין ולא ניתן לקבוע בשלב זה כי גירסת נאשם 2 מופרכת ומכיוון שכך לא פיקח בנושא.

ז. קיימות ראיות לכאורה כי נאשם 1 הינו מזמין העבודה מטעם רפת הצפון כמי שהיה מנהלה בזמן האירוע ומכאן כי יקשה לקבל טענתו כי לא היה מזמין העבודה.

ח. אכן מצאתי את טענת המאשימה כי טרם הובררו עד תום מבנה והיררכיית הכוחות הפועלת בתיק זה הצהרה שאינה נקיה מספק אך משקיימות ראיות לכאורה כנגד נאשם 1 בגין המיוחס לו בכתב האישום נראה כי כוונת המאשימה באמירות אלו לכך שבית המשפט טרם קבע ממצאי

מהימנות בעניינם של הנאשמים אשר עשויה לשפוך אור נוסף על חלקם מעבר לשאלת הרשעתם בדין.

ט. הגם שעבודת קבלן נוסף במקום לא תפסה חלק מרכזי בחקירת המקרה על ידי המשטרה ובעדויות העדים הרי שעדות בנושא ניתנה בפני בית המשפט ומשניתנה עדות זו ניתן לייחס לה משקל בהכרעת הדין. בפני ההגנה עומדת האפשרות להפריך טענה זו במסגרת הבאת ראיותיה.

לציין כי חלק מתגובתו של נאשם 1 יוחד לתגובת המאשימה ללא שבית המשפט ייחס משקל בהחלטתו לטיעונים אלו בתגובת המאשימה ומכאן כי לא מצאתי לנכון להתייחס אל טיעונים אלו במסגרת החלטה זו.

לאור כל האמור לעיל אני דוחה הבקשה לעיון חוזר.

המזכירות תעביר החלטה זו לעיון ב"כ המאשימה וב"כ נאשמים 1,2,3.

ניתנה היום 07/09/2015